

Seiersberetning, at de hellere skulde lade de største Vogne og de værste Forvanskninger gaae om blandt Folket, end røbe, hvorledes de havde slaaet Fjenden. Jeg kan ikke forstaae denne Grund, og jeg maa aabenhjertigt tilstaae, at jeg heller ikke troer den (Hør!), nei, jeg troer virkelig, indtil jeg bliver bedre overbevist, at Grunden, hvorfor man saalænge har holdt Beretningen hemmelig og endnu holder den hemmelig, saalænge man kan, og lader den komme ud paa en Maade, hvorved den vil faae den mindst mulige Offentlighed — thi den skal jo blot komme ud med Kort og dyrt betales til Invalidefondet, som det hedder —, jeg siger, indtil jeg bliver bedre overbevist, troer jeg, at Grunden simpelthen er den, som har været Grund til saameget Andet, at man ikke vilde irritere Fjenden.

Da ingen Flere begjerede Ordet, erklærede Formanden Forespørgslen for sluttet.

Man gif derefter over til det næste Nummer paa Dagsordenen: Spørgsmaal, om det af Rigsdagsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Spandet) anmeldte „Forslag til Lov om Bevilling til at afhænde det til Lehn, Stamhuse og Fideicommisser hørende Bøndergods“ skal nyde Fremme.

Spandet: Der har nu været tre Lovforslag til Behandling angaaende Overgang til Selveiendom af det Fæstegods, som hører til Lehn, Stamhuse og Fideicommisser; de to først fremkomne af disse Lovforslag ere ikke blevne til Lov, og, om det tredie vil blive det, er uvidt. Nar-sagen, hvorfor de to første ikke ere blevne til Lov, har fornemmelig været den, at man fra en Side i Rigsdagen har ønsket, at der fastsattes saadanne Bestemmelser angaaende Salget af dette Bøndergods, at man derved kunde være nogenlunde sikker paa, at det ikke vilde komme Andre tilgode end Fæsterne. Jeg har tænkt paa, om man ikke kunde gaae en anden Vej, for at naae det samme Diemed, nemlig, at Bøndergodset kunde blive solgt, men i Almindelighed ikke til Andre end Fæsterne, og jeg har derfor tilladt mig at foreslaae, at man, forinden der gives Bevilling til Afhændelsen af saadant Bøndergods, skal have nogenlunde Visshed for, at Fæsterne ville og kunne kjøbe det, og at dette skal være en Betingelse for Bevillingens Meddelelse.

Den nærmeste Anledning til, at jeg fik dette Indsald, var det sidst foreliggende Lovforslag om dette Slags Bøndergods, hvilket dog ikke omhandler alt saadant, men kun det, der hører til saadanne Stamhuse, Lehn eller Fideicommisser, i hvis Stiftelsesbrev der indeholdes Forbud mod, at Bestidderne søge om Til-læbelse til at afhænde Bøndergodset; i saadanne Tilfælde antog jeg nemlig, at man kunde gaae den Vej, at Bevillingerne kunde meddeles efter Ansøgning fra Fæsterne, thi da kunde Bevillingerne komme tilstede, uden at hiint Forbud i Erectionsbrevene blev virksomt. Det er nu vel muligt, at der kan være Noget at indvende imod Forslaget, der kan mulig være Et eller Andet i det, som kunde trænge til Forandring, men Saadant vil jo kunne see under Behandlingen, hvis Thinget vil tillade, at det kommer under Behandling. En anden Invending, ikke mod Forslaget, men imod dets Betimelighed, er, at Tiden allerede er rykket saa langt frem, at der ikke kan være megen Sandsynlighed for, at Sagen vil kunne tilendebringes i denne Samling; men, da vi dog ikke ere vis paa, hvorlænge den vil være, haaber jeg, at man ikke af den Grund vil afvise Forslaget. Der foreligger jo ogsaa et vidtløftigt Forslag om alt Fæstegodsens Overgang til Selveiendom, hvilket er sat paa Dagsordenen for idag, og hvilket der heller ikke er megen Sandsynlighed for kan blive færdigt i denne Samling, men derfor nægter man jo dog ikke, at det bliver behandlet, og jeg haaber derfor, at man ogsaa vil tage mit Forslag under Behandling.

Da ingen Flere begjerede Ordet, blev det sat under Afstemning, om Forslaget skulde nyde Fremme, hvilket vedtoges med 50 Stemmer mod 10.

Formanden: Forslaget vil nu blive trykt, hvornæst Behandlingsmaaden i et følgende Møde vil være at fastsætte. Man gif derpaa efter Dagsordenen over til 3die Behandling af Udkaft til Lov om Udskrivningsvæsenets Omordning m. m. (Anden Behandling findes i Folkethingets Tidende Nr. 382 Sp. 6084 ff.). Intet Endringsforslag var stillet. Lovforslaget i dets Heelhed sattes til Forhandling.

Da Ingen begjerede at yttre sig blev Lov-